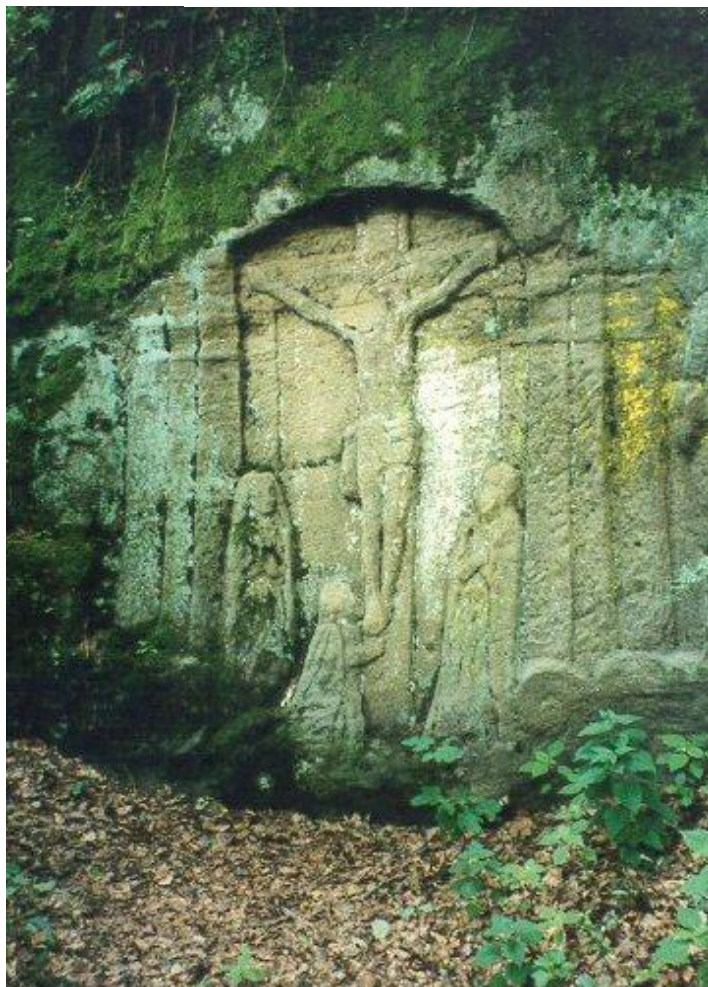

Okénko

farností Nový Jičín, Šenov u N.Jičína, Kunín, Libhošť,
Hukovice

2

duben

2004

DUCHOVNÍ SLOVO

Tajemství Zmrtvýchvstání

otec Michal

Svatá liturgie velikonočních slavností nás ubezpečuje, že Pán Ježíš vstal z mrtvých. Aleluja. Jemu buď sláva a vláda na věčné časy... Toto je den, který učinil Hospodin, jásejme a radujme se z něho.

Co to však znamená ono: Kristus vzkříšený a oslavený? Náš teolog doktor Zvěřina podává toto vysvětlení:

Největší tajemství Kristovy osoby a základní tajemství naší víry v Krista jako vzkříšeného Pána je pochopitelně vystaveno největšímu nepochopení.

Ani učedníci Ježíšovi neměli v této otázce jasno. Proto jim bylo tak těžké uvěřit, že Pán vpravdě vstal z mrtvých. Učedníci byli ohromeni strachem i nečekaností Ježíšových zjevení. Bylo to něco naprosto mimořádného, zvláště po tak strašné Ježíšově smrti na kříži.

Slovo o zmrtvýchvstání Pána Ježíše je slovo o skutečném, novém, osobním životě Ježíšově, o jeho oslavené přítomnosti v církvi a kosmu, o vzkříšeném Pánu, který se zjeví i na konci věků.

Vzkříšení, zmrtvýchvstání tedy znamená přemožení smrti, vysvobození z její vlády z říše mrtvých.

V této souvislosti čteme u svatého Pavla v I. listě Korintánům: Odevzdal jsem vám především to, co jsem sám přijal, že Kristus zemřel za naše hříchy podle Písem a byl pohřben. Byl vzkříšen třetího dne podle Písem, ukázal se Petrovi, potom ostatním apoštolům. Poté se ukázal více než pěti stům bratří najednou.... Pak se ukázal Jakubovi a potom všem apoštolům. Naposledy... se ukázal i mně.

Taková je pravda o zmrtvýchvstání Kristově jako vrcholná pravda víry v Ježíše Krista: Nebyl-li Kristus vzkříšen, je vaše víra marna (1Kor 15,17). Podle novozákonního chápání je vzkříšení Ukřižovaného nejvyšším zjevením Boží lásky. Bůh nejen dal svého Syna na odpuštění hříchů, ale oslavil jej pro nás a pro naši spásu.

Jen vzkříšením se stal Ježíš tím, čím sebe sám označil a jak jej učedníci chápali.

Ježíšovo zmrtvýchvstání je Boží ANO k životu a zárukou i našeho vzkříšení.

Mluvíme o živém, neboť zmrtvýchvstáním se stala smrt průchodem k novému životu. Ježíšovo vzkříšení je nejvyšší výzvou k novému křesťanskému životu.

Tolik teolog. Můžeme zakončit slovem velikonoční sekvence: Vítězný, korunovaný, smiluj se, Kriste nad námi.

PŘEDSTAVUJEME

Připravil Antonín URBAN

Tentokrát jsme navštívili s všetečnými otázkami pana Antonína Pospíšila. Bez něj si neumíme představit žádnou opravu našich kostelů. Často chodíme, aniž si to uvědomujeme, kolem mnoha jeho děl. Vždyť to co je od dřeva v našich kostelích, většinou prošlo jeho rukama. Je však také chodící kronikou novojičínské farnosti.

O

dkud pocházíte?

Pocházím z dělnické rodiny. Byli jsme dva: starší sestra a já. Mé rodiště je Postrělmov v okrese Šumperk, kde jsem vychodil školu. Po vyjití ze školy jsem se vyučil truhlářně u mistra v Šumperku. Maminka byla v domácnosti při malém hospodářství. Pole bylo v podnájmu. K práci jsme byli oba sourozenci vedeni už v předškolním věku. Hračky jsem neznal, jen ty, které jsme si vyrobili sami. Na hry jsme se scházivali na návsi.

Jak jste prožíval Velikonoce v dětství?

Na Zelený čtvrtek se chodívalo klapat a končilo na Bílou sobotu ráno. Služba u Božího hrobu končila na Bílou sobotu vzkříšením. Konal se průvod a to bývalo v 5 hodin odpoledne. V průvodu vyhrávala kapela a pak pokračovala i po obřadu na návsi.

Kde jste začal pracovat?

Po mém vyučení se zakládal stavební podnik. V té době byla akce dosídlování pohraničí. Byl

jsem toho účasten a náš rajon byla Malá Morava, Baranná, Ramzová, Žulová a Velké Kunětice. Můj pocit byl neutěšený při pohledu na domy a domky – co člověk dokáže zpusť. To už byla doba po první vlně tak zvané záchrany majetku (Národní správa).

Byla to také doba zakazování náboženských slavností...

Poslední Boží tělo bylo u nás v roce 1952. U našeho domu v zahrádce byla malá kaplička, kde byl první oltář.

Vraťme se však k Vaší rodině...

Do Nového Jičína jsem přišel v roce 1959. Spolu s manželkou Hertou máme 2 děti. Dcera Dagmar je provdána v Zašové a syn Jaroslav ve Frenštátě.

Kdy jste se více začal zapojovat do života farnosti?

V roce 1970 jsem se zapojil do oprav kostela sv. Trojice. Kostel byl vysvěcen v roce 1973. Pak se vyměňovala okna ve farní budově. Následovala oprava části střechy na farním kostele, neboť na ni padala

omítka věže kostela a kusy zvětřalého zábradlí. Proto se břídllice vyměnila za hliníkový plech.

Zkuste si vzpomenout na kněze tohoto období.

Za faráře Jana Jana přišla posila v roce 1960 – kaplan Doleček. Bylo mu 28 let. Pobyl zde krátkou dobu, asi 2 léta. V šedesátých letech přišel na faru otec František Krutílek, který byl dlouho vězněn v komunistickém vězení. Po smrti profesora Hýže v roce 1968 nastoupil jako kaplan Antonín Veleba do Španělské kaple.

Zde vnikl Váš bližší vztah ke Španělské kapli...

Více jsem se poznal s otcem Velebou v roce 1974 na podzim a od té doby navštěvuji Španělskou kapli pravidelně. V roce 1978 se zde opravila věž. Opravena byla výdřeva a spodní část pokryta měděným plechem. V pozdějších letech byl upozorněn farář Jan Jan okresním úřadem, aby se opravila zeď od cesty. Fasáda byla oprýskaná a byly proto pořádány sbírky na opravu. Pak byla omítnuta věž a dána nová žaluziová věžní okna. Třetí etapa oprav byla oprava střechy. Ta byla pokryta plechem. Uděláno bylo 10 nových dvojítych oken. Ale nejsou to vakuová skla, neboť ta se v té době nedělala. Nátěr omítek byl proveden akrylovými barvami, které nejsou tak vzdušné, jako v poslední době.

Kterých svých prací si nejvíce ceníte?

Já osobně si cením všechny práce, které se na kostelích provedly, ale nejvíce si cením lidí, kteří se do prací pustili. Mnozí to dělali třeba i prvně. V té době byl problém i s maličkostmi. Například při pokrývání střechy papírem se zůstalo stát, protože se nemohly sehnat hřebíky s velikou hlavou. Šlo to sehnat jedině za úplatky. Důležité bylo, že se našli obětavci, kteří i přes velké těžkosti vše potřebné sehnali.

Vzpomenete si na své spolupracovníky?

Nechci sdělovat jména těchto lidí. Mohlo by vzniknout nedorozumění, že bych někoho opomenul a nebo někoho povyšoval. A to ať už ty, kteří jsou na věčném odpočinku,

nebo ty, kteří stále žijí mezi námi.
A co jste považoval při těch opravách za důležité?

bylo, kolik toho kdo odpracoval, ale zda to odpracoval s cítěním svého srdce pro vyšší účely.

Důležité z mého pohledu ne-

LITURGICKÉ OKÉNKO

Úkon kajičnosti

otec Alois

Po pozdravu celebrant (to je ten, kdo vede bohoslužbu) může věřící uvést do liturgické doby, případně svátku nebo připomenout určitou okolnost slavení.

Po těchto úvodních slovech následuje úkon kajičnosti. Při něm stále stojíme a ruce máme sepjaté. Připravujeme se na setkání s Pánem Ježíšem. Představte si, že jdete na návštěvu k panu králi. Copak asi uděláte? Jistě se umyjete, pěkně oblečete, učešete se, abyste vypadali co nejlépe. Ježíš Kristus vládne celému vesmíru, je ze všech králů největší. Nestací pouze upravit tělo, ale je třeba hlavně očistit duši.

Dříve, hlavně o nedělích, kněz obcházel věřící a kropil je svěcenou vodou. Přitom se zpívaly kající písně, zvláště parafráze žalmu 50. Tento obřad zvaný *Asperges* lze použít i v dnešní době a nahrazuje úkon kajičnosti. Po něm následuje *Gloria* (v neděli a o svátcích či slavnostech) nebo vstupní modlitba (ve všední den). Je připomínkou křtu, který nás očistil od hříchu.

Ptáte se, jak očistit duši? Víte, že existuje svátost smíření, kterou všichni jistě rádi slavíte. S lítostí vyznáváte hříchy a Bůh ústy kněze vám odpouští. Při tomto úkonu se děje něco podobného. Vyznáváte Bohu své hříchy, ne však jednotlivě, ale obecně. Ve vyznání je obsaženo vše, čím jsme se provinili proti Bohu, bližnímu a sobě a také, co jsme dobrého mohli vykonat a nevykonali jsme. Přiznáváte se k nim slovy: „Má vina, má veliká vina.“ Přitom se bijeme v prsa. Nikde jinde než zde není určeno bít se v prsa - ani při pozdvihování nebo při Beránku Boží. Vyjadřujeme tím svou hříšnost i touhu změnit se k lepšímu. Bůh vám odpustí, ale je důležité, abyste i vy odpustili těm, kteří vám nějak ublížili a nyní to vyznávají a prosí vás za odpuštění. Nepřipomíná vám to něco? Je to vlastně pátá prosba v modlitbě Otčenáš. O přímluvu u Boha prosíme i všechny anděly a svaté v čele s Pannou Marií a bratry a sestry kolem nás. Kněz naši prosbu shrne slovy: „Smiluj se nad námi, všemohoucí Bože, odpusť nám hříchy a doved' nás do života věčného.“ My odpovídáme: „Amen,“ což hebrejsky znamená: „Ať se tak stane!“

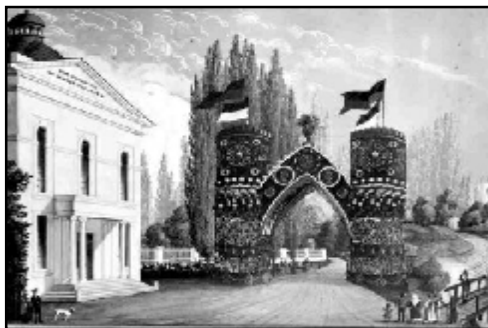
Úkon kajícnosti můžeme slavit i dvěma jinými způsoby. Při jednom z nich jej spojujeme se zvoláním *Kyrie eleison – Pane, smiluj se.*

HISTORICKÉ OKÝNKO

Kostel Povýšení svatého Kříže v Kuníně

PhDr. Jaroslav Zezulčík

Až do doby zcela nedávné byl kostel a nedaleký zámek v Kuníně propojen dřevěným spojovacím mostem. V minulosti byly osudy zámku a patronátního kostela také velmi úzce propojeny. Zde v nádherném zámku hrabat Harrachů vznikla krátce po barokní přestavbě malá domácí kaple, určená majitelům zámku a jejich sloužícím. Kaple stejně jako

celý zámek byla dílem věhlasného vídeňského stavitele Johanna Lucase von Hildebrandta. Stavitelka zámku Marie Eleonora hraběnka Harrachová, rozená princezna z Liechtensteinu také poskytla částku 600 zlatých na založení místa vlastního zámeckého kaplana, jímž se roku 1759 stal fulnecký rodák Franz Latke. To se však již událo za hraběnčina syna a

nástupce Xaviera Harracha. Doba největší slávy kunínských zámeckých kaplanů však měla přijít až za jeho dcery a dědičky Marie Walburgy, hraběnky z Truchsess-Waldburg-Zeilu, rozené Harach-Hohenemsové. V pořadí čtvrtý kaplan Johan Edmund Schreiber se stal hraběnciným rádcem a spolupracovníkem v dobách věhlasné zámecké školy na zámku v Kuníně. V roce 1802 byl kaplan Schreiber hraběnkou přeložen na její patronátní faru do Vražného, aby zde později vychoval budoucího učeného opata a zakladatele genetiky Johanna Gregora Mendla. Šestým historicky posledním zámeckým kaplanem se stal Josef Ignac Turek, muž který společně s hraběnkou vychovával na zámecké škole malého Františka Palackého. Mladý kaplan si talentovaného chlapce velmi oblíbil a tehdy prý hrozilo, že vnímavý žák přestoupí z evangelické na katolickou víru. Františkův otec proto chlapce odvedl do Trenčína, tamější lyceum se však svou úrovní s kunínským ústavem nedalo srovnat.

Kaplan Turek se měl z rozhodnutí hraběnky stát prvním kunínským farářem. V roce 1810 byl v sousedství zámku položen základní kámen farního kostela a stavba byla hotova za pouhé dva roky. Kostel Povýšení Svatého Kříže byl prvním dílem mladého fulneckého stavitele Franze Biely a nepochybně byl inspirován kostelem ve Slavkově u Brna, který navrhoval slavný Bielův učitel na vídeňské Akademii Ferdinand Hetzendorf von Hohenberg. Prostou empírovou stavbu bez věží dokumentuje Bielův akvarel z roku 1813. Vnitřek chrámu měl být ozdoben

oltářem, pro který hraběnka získala nejproslulejšího moravského umělce té doby: sochaře Andream Schweigla. Krátce po uzavření smlouvy však umělec umírá a oltář byl vyhotoven až roku 1825 na samotném konci hraběncina života dalším brněnským sochařem Andream Edelem. Reliéfy na zdech chrámu sledovaly hlavní okruhy hraběnciných zájmů: děti a rodinu. Jejich předlohou byl Raffaelův obraz Madony s Ježíškem a

motiv *Nechte malých přijít ke mně*. Do santkusníku chrámu hraběnka vložila svou osobní zpověď. Dozvídáme se zde o mimořádně těžkých okolnostech budování chrámu v dobách napoleonských válek, mimořádné bídy a hraběncina pronásledování ze strany nepřátel. Zároveň o hraběncině přání se zadostiučiněním jednou sledovat skutky jejich žáků a chovanců.

Kunín byl v této době vyjmut ze Šenovské farnosti a prvofarářem se stal hraběncin oblíbenec a spolupracovník Josef Ignác Turek. Později odchází do Čech, kde se jako farář v Dašicích zapsal jako jeden z prvních šířitelů jirinek u nás. Kdo z nás ví, že o něm také píše Alois Jirásek v románu *U nás*?

V roce 1863 byl původně empírový kostel zvenčí přebudován do novorománské podoby a přistavěny charakteristické věže. Chrám doznal řady vnitřních změn: mezi jeho podporovatele a patrony můžeme započítat hraběnciny nástupce rodinu Schindlerů von Kunewald a landkrabata z Fürstenberga. Majitelé zámku se pravidelně účastnili bohoslužeb ve své soukromé oratoři, kam vcházeli z dřevěného spojovacího mostu mezi kostelem a zámkem. Vznikl – kdy jinak – v dobách slavné kunínské hraběnky. Na konci pohnutého, nicméně plného života dobrá hraběnka ochrnula na dolní končetiny a odkázána na přenášení v proutěném koši stála jistě u symbolického propojení patronátního chrámu a kostela. Rovněž rodina rytířů Bauerů – posledních majitelů zámku převzala péči o zvelebování chrámu. Když se přiblížilo 100. výročí postavení chrámu, procházel kostel rozsáhlou rekonstrukcí. Ta byla korunována umístěním rozměrného plátna na strop kostela. Autorem jedné z prvních secesních maleb v našich kostelích (vznikla v roce 1912) byl novojičínský rodák Anton Kolig. Jednalo se o odvážnou prvotinu mladého malíře, který se pak proslavil po celém Rakousku. Do Kunína jej jistě přivedla vzdělaná rodina majitelů zámku.

Konec 2.světové války znamenal pro kunínský chrám dobu škod a následné období, jedno z nejsmutnějších v jeho historii. V roce 1956 byl stržen a zničen spojovací most mezi kostelem a zámkem, rod patronů odchází do zahraničí a do Kunína se vrací jen příležitostně sledovat, jak chátrá jejich zámecké sídlo. Velkým okamžikem pro celý Kunín byla slavná mše u příležitosti znovuuložení ostatků dobré hraběnky Marie Walburgy. Mši celebroid František Václav hrabě Lobkowitz, sídelní biskup Ostravsko-Opavský a účastnil se jí hraběncin dědic a příbuzný Jeho

Osvícenost Franz. Josef hrabě Walburg-Zeil, přímý pravnuke rakouského císaře Franze Josefa I. Časy se mění, kostel a nedaleký zámek se staly chloubou věřících a obyvatelů obce, kam směřují tisíce nadšených turistů ze všech koutů země. Jedno osobní přání nakonec: nechť dávný dřevěný most opět spojí nedávno ztracenou historickou paměť na vzácné činy a události bohaté obce.

NAPSALI JSTE NÁM

Ministrantské TRIDUUM

Jakub D. Štefík

Ve dnech 3.-5. února 2004 se naši novojičínští ministranti vydali na společný třídní pobyt na Bystřičku poblíž Valašského Meziříčí. Ubytování našli v chatě, kterou má ve správě Městský úřad Nový Jičín. Ta je situována do překrásné krajiny, kde kolem dokola jsou vidět vrcholky Hostýnsko-vsetínské vrchoviny a kudy protéká malá říčka Bystřička, na které je postavena vodní nádrž.

Tento pobyt zprostředkovala pí.Jitka Szolnoková, která zajistila chatu a stala se na pobytu dvorní kuchařkou, a o. Alois, který to zajišťoval duchovně i finančně. Do kolektivu vedení se přidali i Jakub Štefík a Adam Pišl. Mohl jet kdokoliv, ale musel se závazně přihlásit. Celkově se nás sešlo patnáct. Dvanáct ministrantů, nabalených buchtami od maminky, potřebným oblečením a dobrou náladou, se nenuřilo. Celý čas se

snažili bojovat o první místo v soutěži „O Tarsiciův kříž“. Hra se skládala z křížků, které soutěžící plnili a získávali tak písmenka do tajenky. Křížků bylo mnoho (např. mlčení, síly, odvahy, ale také poslušnosti, modlitby a služby), a tak se písmenka jen trousila. Program však začínal budičkem a mší svatou, dále následovala snídaně a dopolední program. Po obědě přišla chvíle odpočinku, při které kluci hráli stolní tenis.

Odpolední program byl zpestřen vycházkou (například kolem přehrady, kdy jsme přeskakovali rozvodněnou řeku, či do dřevěného evangelického kostela ve Velké Lhotě u V. Meziříčí, kde působil Jan Karafiát) a společnou hrou. Večer byl naplněn zkouškou písní na mši svatou, večerí a hrou či adorací. Po urputném boji o písmenka nakonec v tajence vyšlo jméno patrona ministrantů sv. Tarsicia, místo, kde se narodil (Tars) a místo, kde žil (Řím). Vyhráli všichni, ale první čtyři byli i odměněni.

Toto setkání nemělo být jen soutěží, ale i pokusem seznámit se, vzájemně si pomáhat a duchovně se posílit pro ministrantskou službu u oltáře. Díky patří všem,

kdo se podíleli na přípravě, Bohu a ministrantům, že se rozhodli prožít tři dny z prázdnin jinak než lenošením.

Maškarní ples v ohrožení!

Jolana Orlíková

Ne, nebojte se, nejedná se o žádnou nástrahu v podobě výbušniny či agresivního útočnicka! Přesto jde o ohrožení nebezpečné a zrádné!

Mnozí chápeme život v Církvi jako poskytování náboženského servisu a my jsme jen pasivními příjemci, a to jen do té míry, abychom splnili povinnosti vyplývající z naší matrikové příslušnosti k Církvi.

Následování Ježíše, v postoji služby a lásky, se pro zaneprázdněnost nebo lhostejnost stává neaktuální záležitostí našeho života. Není pak divu, že čekáme od těch druhých vyvinutí aktivity, vždyť oni mají více času a méně starostí oproti nám. Bůh však dal každému v Církvi úkol a k němu i potřebné dary, abychom mohli vytvořit krásnou mozaiku obrazu Církve. Pokud já nebo ty, nepřijmeme své místo, stává se obraz neúplný a těžko může oslovit kolemjdoucího.

Ale vraťme se k letošnímu maškarnímu plesu – i zde jako by Pán Bůh zapomněl rozdat hřivny! Ztolika z nás, „návštěvníků bohoslužeb“, se našla jen nepatrná hrstka těch, kteří se dali k dispozici ke službě druhým v rámci přípravy a organizace programu plesu. Bůh jejich snahy zúročil a připravil nejen pro děti, ale i dospělé, možnost prožít jedno zimní odpoledne v atmosféře společenství Církve.

Díky všem dětem, mládeži i dospělým, kteří se jakkoliv podíleli na tomto setkání. Díky, že pochopili a přijali pozvání vytvářet společenství a odmítli zůstat v teple svých obývacích pokojů a lhostejnosti srdce.

Nevěřím, že Kristus položil život za to, abychom jen bez vztahů a zájmu plnili své náboženské povinnosti. Vy, kteří přes nezájem či dokonce kritiku, vytváříte svoji službou onu vzácnou mozaiku, možná zatím osamělých drahokamů, necht' je vám v tento postní čas útěchou, že Ježíš, přestože chtěl dobro pro každého, byl většinou nepochopen a odsouzen.

Takže s největší pravděpodobností jdete po té správné cestě – cestě Ježíšově!

KNIHOVNA

Připravuje Jan KNYTL

Jak se naučit říkat NE.

Autor Dr. Kevin LEMAN, vydalo nakladatelství Návrat

(Příčinnlivé ženy, které neumějí říkat ne, a muži, kteří je ovládají). Kniha pro všechny ženy, které pro svou pasivitu mají problémy v manželství. Napsal ji americký psycholog a uvádí příklady z vlastní praxe a jejich řešení

Oslovit Zachaea

Autor: Tomáš HALÍK

Několik vět jak autor vysvětluje nadpis knihy: „Ježíš Zachea oslovil jménem, povzbudil ho ... a jeho domu se dostalo spásy...“. Kolik politiků bylo připraveno rozumět těmto Zacheům, oslovit je jménem, hovořit s nimi Snad také pro toto zanedbání mnoho „celníků“ nezměnilo svůj život.

Každý se může poučit, kolik nových závěrů je možno odvodit z textů bible. Kniha pomůže čtenáři lépe, hlouběji pochopit Písmo i život Církve.

Rozjímání s Ježíšem

Josef Gleň

*Pane Ježíši já miluji tě,
Jak může otce milovati dítě.
Tvou velkou lásku přijímám,
Když s tebou v duchu rozjímám.*

*Naplnils láskou celou zemi,
Učením svým přiblížil se mi.
Tvůj život ba i úděl tvůj,
Řekl jsi tím, mě následuj.*

*Já chci se řídit tvými slovy,
Když jsi s apoštoly rozmlouval.*

ODPOVÍDÁME NA VAŠE DOTAZY

Odpovídá otec Alois

Otázka: *Odkud se vzaly názvy jednotlivých dní Velikonočního třídění? Původ názvů Zeleného čtvrtku, kterým vstupujeme večer do Velikonočního tridua, Velkého pátku a Bílé soboty, která přechází v neděli Zmrtvýchvstání Páně, je nejasný. Zelený čtvrtek má svůj název určité spojen s tím, že tento den naši předkové jedli zelené pokrmy, možná i zelné pokrmy.? Většinou to byl špenát, protože nebylo období, kdy by se na zahrádce něco jiného urodilo. Ale myslela se i veškerá dostupná zelenina, mezi kterou patřilo v tomto období především kyselé zelí. Velký pátek je velkým především pro svou největší událost, která se tento den připomíná, a to utrpení a smrt Pána Ježíše, která je velká především v tom, že zemřel za naše hříchy, aby nás vykoupil a navěky spasil. Proto je to veliký den smutku ne nad smrtí Kristovou, ale nad našimi hříchy, ale i den vděčnosti všech věřících za záchranu. Bílá sobota vděčí svému názvu především všem, kdo se tento den připravovali a připravují na svůj křest. Mezi přípravu patřilo také si připravit bílé roucho, které symbolizuje nové oblečení se v život v Kristu, s Kristem a podle Krista v přijetí křtu. Poslední den, Velikonoční neděle u nás vyznívá především v liturgickém názvu Zmrtvýchvstání Páně. Daleko lépe vyznívá například v ruštině, kde neděle má název – vzkříšení (vaskresjenije). V jiných zemích např. v Polsku se všem těmto dnům říká velké dny – Velký čtvrtek, Velký pátek a Velká sobota.*

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

Co jsme prožili

- ✓ Sběrka na Petrův halář 22.2. vynesla obnos 24 785,- Kč., v Kuníně 2.327.-
- ✓ V sobotu 28.2 se uskutečnilo putování po farnostech děkanátu pro mládež. V Louče.
- ✓ 29.2. byl ve Španělské kapli zahájen 23.ročník pěší pouti na Velehrad.

Co nás čeká

- ✓ V neděli 18.4. v 17hod. se uskuteční v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Novém Jičíně Velikonoční koncert duchovního kvinteta pod vedením sólotrumpetisty Pavla Hromádky. Na koncertě zazní skladby známých barokních skladatelů, A.Vivaldi, J.S.Bach, G.Händel a jiní. Vstupné 40,-Kč.

- ✓ 1.5. se uskuteční v 18 hod ve farním kostele koncert „Stabat Mater“ pěv.sboru Ondráš ke 100. výročí úmrtí A.Dvořáka.
- ✓ 22.5. se účastní řada z nás poutě do Mariazell
- ✓ 29.5. navštíví otec biskup František Kunín, kde v 10 hod. v místním kostele bude sloužit mši sv. na poděkování za opravu zámku.
- ✓ Od 5.7. do 12.7. se uskuteční zájezd farnosti do italských Dolmitů ubytováním u saleziánů na Velehradě ve Sv. Martinu v Itálii
- ✓ **POZVÁNÍ DO KINA - Passion of Christ (Umučení Krista), v České republice premiéra 8.4.**

Synopse - *Passion* je film o posledních dvanácti hodinách života Ježíše z Nazareta. Film začíná v zahradě Getsemanské, kam se Ježíš odešel modlit po Poslední večeři. Ježíš odolává Satanovým svodům. Následkem zraedy Jidáše Iškariotského je Ježíš zatčen a odveden zpátky do města Jeruzaléma, kde ho vůdcové farizeů obviní z rouhání a vynesou nad ním rozsudek smrti. Ježíš je předveden před Piláta, římského místodržícího v Palestině, který si vyslechne obvinění vznesená farizei proti Ježíšovi. Pilát pochopí, že se jedná o politický spor, a předá záležitost králi Herodovi. Herodes vrátí Ježíše Pilátovi, a ten předloží lidu volbu, zda má propustit Ježíše nebo zločince Barabáše. Lid rozhodne, že propuštěn má být Barabáš a Ježíš má být odsouzen. Ježíš je předán římským vojákům a zbičován. Ježíš, ztýrán k nepoznání, je opět předveden před Piláta, a ten ho ukáže lidu, jako kdyby chtěl říct: „Nestačilo už to?“ Nestačí to. Pilát si nad celým dilematem myje ruce a nařídí svým lidem, aby kovali tak, jak si to přeje lid. Ježíš na sebe bere svůj kříž a musí ho nést celým Jeruzalémem až na vrchol Golgoty. Na Golgotě je Ježíš přibit na kříž a prožívá poslední pokušení – strach z toho, že ho jeho Otec opustil. Svůj strach překoná, pohlédne na Marii, svou svatou matku, a řekne něco, co dokáže plně pochopit jen ona: „Dokonáno jest.“ Pak umírá se slovy: „Otče, do Tvých rukou odevzdávám svého ducha.“ V okamžiku jeho smrti se země otřásla.

Informace o vzniku - Scénář k filmu *Passion* vytvořil producent a režisér Mel Gibbon ve spolupráci s Benediktem Fitzgeraldem (Chladnokrevně, Zelta) a popisuje v něm posledních dvanáct hodin Kristova života na Zemi. V podstatě se jedná o upravené pašije zkomponované ze všech čtyř evangelií – Matoušova, Markova, Lukášova a Janova.

Jazyky - Všechny postavy ve filmu hovoří těmi jazyky, jakými by skutečně v dané době hovořily. To znamená, že Židé, včetně Krista a jeho učedníků, hovoří aramejsky, a Římané mluví hovorovou latinou. Řečtina, kterou v té době hovořili intelektuálové, v tomto filmu nehraje roli.

Kde se natáčelo - Scény ukřižování se točily v nádherném jihoitalském městečku Matera, u kterého natáčel v roce 1965 své Evangelium podle Matouše i sám Pier Paolo Pasolini. Jeruzalém byl postaven jako obří dekorace v ateliérech Cinecittá na předměstí Říma. Výtvarníkem byl slavný Francesco Frigeri a architektem Carlo Gervasi. Součástí stavby byl i velký chrám, ve kterém byl Kristus odsouzen, nádvoří před Pilátovým palácem, kde byl vyslýchán, a ohrada, ve které byl trýzněn a bičován.

Tvůrčí tým - Gibson chtěl po kameramanovi Calebovi Deschanelovi (Patriot), aby film působil stejným dojmem jako obrazy italského barokního malíře Caravaggia, které se vyznačují prudkým kontrastem mezi světlem a tmou. Čtyřicet procent filmu se natáčelo v noci nebo v interiérech, aby se tak docílilo efektu světla, které se prodírá tmou. Kostýmy vytvářel podle dobových zdrojů návrhář Maurizio Milenotti (Hamlet, Jak je důležité mítí Filipa). Ve shodě s tóny Caravaggiových obrazů byly i kostýmy v odstínech hnědé, černé a béžové. Většina štábu byli Italové, ale maskéři a kadeřníci, v čele s Keithem VanderLaanem a Gregem Cannomem (Čistá duše, Piráti z Karibiku), byli dovezeni z Hollywoodu. James Caviezel, který hraje Krista, strávil v maskérně před natáčením závěrečných scén bičování a ukřižování až sedm hodin denně.

Zajímavosti - Pašije zachycují posledních 12 hodin života Ježíše Krista na Zemi. Vycházejí z novozákonních evangelií, tak jak je zapsali evangelisté Matouš, Marek, Lukáš a Jan. Pašije byly odedávna zdrojem umělecké inspirace pro malíře, hudební skladatele a v posledním století i pro filmaře. První filmové zpracování pochází z roku 1927 – němý film Cecila B. Milla Král králů. Mel Gibson se začal zabývat nápadem na zfilmování pašijí již před více než 12 lety. V té době sám procházel duchovní krizí a zamýšlel se nad tématy jako je utrpení, bolest, odpuštění a spása. Avšak teprve díky postavení, jaké si vybudoval i jako režisér a producent, a díky soudobé filmové technologii mohl své záměry změnit v realitu. Gibson se snažil držet se co nejdříveji předlohy – evangelií – a zachytit příběh co nejvíce realisticky. „Chtěl jsem vyjádřit nezměrnost té oběti a tu hrůzu s ní spojenou. Ale také jsem chtěl, aby v tom filmu byly lyrické okamžiky, krása a pocit lásky, protože se jedná především o film o víře, naději a lásce. Podle mne je to ten nejsilnější příběh, který lze vyprávět.“

Aramejšťina – dávný jazyk opět ožil - Mel Gibson od počátku chtěl, aby Kristus v jeho filmu hovořil tímtež jazykem, jakým hovořil před dvěma tisíci lety i skutečný Ježíš. Tím jazykem je aramejšťina, starý semitský jazyk blízký hebrejštině, kterým dnes už hovoří jen malá skupinka lidí v odlehlých částech Blízkého Východu. Kdysi ale bývala aramejšťina základním jazykem své doby, něco jako je dne angličtina. Byl to jazyk, kterým se šířilo vzdělání a kterým hovořili obchodníci. Kolem 8. století př.n.l. se aramejšťina hovořila na území od Egypta přes Malou Asii až po dnešní Pákistán. Aramejšťina se hovořila ve velkých říších minulosti – v Asýrii, v Babylóně, v Chaldejské říši a v Mezopotámii. Aramejšťina se dostala i do Palestíny, kde dokonce byla po jednu dobu hlavním jazykem. V aramejštině se utvářela většina židovských zákonů a aramejšťina byly i základy Talmudu.

Pro mezinárodní herecké obsazení filmu se stala aramejšťina jakýmsi jednotícím prvkem, který přirozenou formou setřel rozdíly mezi jejich kulturním zázemím.

James Caviezel - Gibson od počátku věděl, že nejdůležitější bude najít toho pravého herce pro roli Ježíše Krista. Jeho volba nakonec padla na Jima Caviezela, který naposledy hrál ve filmu Hrabě Monte Cristo. Caviezel, který

je aktivní katolík, tato nabídka okamžitě oslovila. Jako pozoruhodná shoda okolností se mu jevilo i to, že právě oslavil 33. narozeniny a dostal se tedy do „Kristových let“. Přesto ho však intenzita, s jakou prožíval svou roli, zaskočila. „Během natáčení na mě plivali, bičovali mě, musel jsem na zádech nést v mrazu těžký kříž... Byl to brutální, téměř nepopsatelný zážitek, ale za tu roli to stálo.“ říká Caviezel. „Ještě nikdo takhle Ježíše neukázal a podle mě Mel ukazuje, jak to doopravdy bylo. Nepoužívá násilí pro násilí, nikdy to nebylo bez důvodu. Ten realismus bude asi mnohé šokovat, ale právě proto je ten film tak nesmírně silný.“ Pro scény, kdy Ježíš absolvuje bití a bičování nechvalně proslulým římským vynálezem, „devítiočasou kočkou“ (důtky s kovovými konci, které trhaly kůži), musel Caviezel podstoupit dlouhé přípravy v maskérně. Po makeupu, kterým měl pokrytu většinu těla, mu naskákaly puchýře, díky kterým pak nemohl v noci spát. Scény ukřižování se natáčely 14 dní, během kterých musel nést, či spíše vláčet cca 70 kg těžký kříž (skutečné kříže vážily až dvojnásobek) až na Golgotu, to vše zahalen pouze do plátna, přestože se natáčelo během zimy. Někdy byl tak podchlazen, že nemohl ani promluvit a štáb mu musel na obličej přikládat ohřívací balíčky, aby vůbec rozhýbal rty. To ještě nebylo všechno – při natáčení během bouřky do Caviezela a pomocného režiséra Jana Micheliniho udeřil blesk – sjel do Micheliniho deštníku a zasáhl i Caviezela, ale jako zázrakem nebyl ani jeden z nich vážně zraněn.

Caviezel nicméně na natáčení vzpomíná v dobrém: „Kdybych tím vším neprošel, nebylo by to utrpení tak autentické, takže to tak muselo být,“ říká.

Ženské role - Do hlavních ženských rolí Gibson obsadil známou rumunskou herečku židovského původu Maiu Morgensternovou jako Ježíšovu matku Marii a mezinárodní hvězdu italského původu Monicu Bellucci jako Máří Magdalénu. Překvapivé je obsazení italské herečky Rosalindy Celentano do role Satana s tím, že při postsynchronech byl její hlas předabován mužským hlasem. Gibson k tomu dodává: „Zlo je okouzlující, přitažlivé. Vypadá dobře, téměř normálně, ale ne tak docela. Proto jsem se v tomto filmu pokusil na postavě Satana trochu zapracovat. V tom právě spočívá zlo – vezme se něco dobrého a trochu se to překrutí.“

Mužské role - Velekněze Kaijáše hraje italský herec Mattia Sbragia, Pontského Piláta bulharský herec Hristo Naumov Šopov. Další italský herec, Luca Lionello, ztvárnil postavu Jidáše Iškariotského.

TÁBOR FARNÍ 2004

Ahoj kamarádi,
prázdniny se blíží a asi už jste zvědaví jaké společné dobrodružství nás
letos čeká. První turnus Vás zve na:

Cestu tam a zase zpátky...s Pánem Prstenů.

Osoby a obsazení:

Gandalf: **Marcel Brož**, Glum: **Radim Škrabák**,
drak Šmak: **Jaromír Šnerch**, Aragon: **Jakub
Štefík**, Legolas: **Adam Pišl**, Galadriel: **Markéta
Petřkovská**, Elfky: **Vladislava a Veronika
Jankovy**, Zlobři: **???**, Frodo Pytlík a Samvěd
Křepelka: **Ty a tvůj kámoš(ka)**

Cestu podnikneme ve dnech 1. - 10.července 2004. Chatkovou základnu bude-
me mít v Podolí u Valašského Meziříčí. Předběžná cena: 1300,-Kč. Bližší
informace budou k dispozici na plakátcích. Přihlášky dostanete jako obvykle
v hodinách náboženství nebo kontaktujte Marcela na tel.: 777 180 325.

Na viděnou se těší Marcel Brož a kolektiv vedoucích ☺

Druhý turnus se ponese ve znamení

Cestování v čase

pro něj si rezervujte termín 10 - 17.7.2004 v Po-
dolí u Valašského Meziříčí.

Zůstává nám hlavní náčelník Martin Glogar, bez
kterého by tento tábor nemohl fungovat a paní
kuchařky, které se tak dobře starají o naplnění
našich hladových bříšek. Možná vám
bude líto, že nejedou vedoucí z minulého
roku, ale Martin si vybral jiné, kteří mají plnou hlavu nápadů, se
kterými by vám chtěli nachystat skvělý tábor plný legrace, zážitků,
smíchu a pohody!

O programu tábora vám zatím víc neprozradíme, aby to pro vás
bylo větší překvapení a trochu i záhada!

Už teď se na vás moc těšíme! Vaši vedoucí - Martin G., Jana
Š., Jirka F., Lukáš T., Martina a Šárka U.

VELIKONOCE 2004

- ZELENÝ ČTVRTEK 8.4.** mše sv. na památku **Poslední večeře a adorace v Getsemanské zahradě** 16.30 hod. Šenov, 18.00 hod. Nový Jičín, Kunín, Libhošť
- VELKÝ PÁTEK 9.4.** den **přísného postu, den umučení a smrti P.Ježíše.** Far.kostel bude otevřen k modlitbě od 12.00 hod. **pobožnost Křížové cesty** – 15.00 far.kostel Nový Jičín, 17.15 Kunín. **Velkopáteční obřady** 18.00 hod. far.kostel Nový Jičín, 18.00 hod. Kunín, Libhošť
- BÍLÁ SOBOTA 10.4.den modliteb u Božího hrobu a přípravy na vzkříšení.** Od skončení velkopátečních obřadů bude možnost tiché adorace u Božího hrobu přes noc a během celé soboty **-prosíme o službu v Božím hrobě – rozpis na stolečku v kostele, velikonoční vigílie vzkříšeného Pána** 20.00 far.kostel Nový Jičín, Kunín, Libhošť. **Tichá adorace u Božího hrobu** v Kuníně v sobotu od 12.00 hodin.
- NEDĚLE 11.4.** **slavnost ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ – Hod Boží velikonoční** mše sv. v 7.15, 10.15 far.kostel N. Jičín, 18.30 Španěl. kaple, 8.45 Kunín, 8.45 Libhošť, 9.00 Hukovice, 10.15 Šenov. **Při mších sv. se budou žehnat velikonoční pokrmy! Sbirka z této slavnosti bude na potřeby kněžského semináře v Olomouci.**
- PONDĚLÍ 12.4.** **pondělí velikonočního oktávu** mše sv. 7.15 far.kostel Nový Jičín, 8.45 Libhošť, Kunín, 10.15 Šenov, Žilina, 18.30 hod. Španělská kaple. - Mše sv. v 10.15 hod. ve farním kostele v N. Jičíně nebude.

PŘÍLEŽITOST K SV. ZPOVĚDI PŘED VELIKONOCEMI

- NEDĚLE 4.4.** jen při dopoled.bogoslužbách ve far.kostele N.Jičín, a večer 17.00-18.15 ve Španělské kapli
- PONDĚLÍ 5.4.** od 6.00 do konce mše sv. far.kostel N.Jičín, 17.00-17.50 ve Španělské kapli
- ÚTERÝ 6.4.** od 6.00 do konce mše sv. far.kostel N.Jičín, 17.00-17.50 ve Španělské kapli
- STŘEDA 7.4.** od 6.00 do konce mše sv. far.kostel N.Jičín, 15.00-16.45 Libhošť, 17.00-17.50 ve Španělské kapli
- ZELENÝ ČTVRTEK 8.4.** nebude příležitost k sv. zpovědi.
- VELKÝ PÁTEK 9.4.** 14.00-16.00 far.kostel N.Jičín
- BÍLÁ SOBOTA 10.4.** nebude příležitost k sv. zpovědi.
- V neděli a v pondělí velikonoční se zpovídá při ranních bogoslužbách a před večerní mši sv.

Sv. zpověď neodkládejte až na poslední dny před Velikonocemi !!!

Úklid farního kostela v N. Jičíně bude na Zelený čtvrtek 8.4 od 8.00 hodin ráno.

Krátké zamyšlení

Ježíš má mnoho milovníků svého nebeského království, ale málo těch, kdo nesou jeho kříž.

Tomáš KEMPENSKÝ „Čtyři knihy o následování Krista.“